சமகால நோக்கில் இலங்கையில் சைவசமயம் - ஓர் ஆய்வு

பேராசிரியர் நா.ஞானகுமாரன்.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

இலங்கையில் தொன்மை கொண்டமைந்த சைவநெறியானது சமகாலச்சிந்தனைப் போக்கில் எவ்வாறான செல்நெறியைக் கொண்டு விளங்குகின்றதென்பதுடன் அதன் வளர்ச்சிப் பாங்கினையும் ஆராய்கின்றது. இலங்கையில் நிலவும் பௌத்த, கிறிஸ்தவ, இஸ்லாமிய சமயங்களில் சைவசமயத்தின் தாக்கங்களும் செல்வாக்குகளும் எவ்வகையில் அமைந்துள்ளமை என்பதனைச் சுருக்கமாக எடுத்தாளும் வகையில் சமகால நோக்கில் சைவசமயத்தின் போக்கினை விளக்கி நிற்பதாகின்றது.

சைவசமயமும் அதன் வளர்ச்சியும்

சைவ சமயமானது இந்தியாவில் தொன்மைக்குரிய ஒரு நெறியாக விளங்கி வந்துள்ளமை காணலாம். இந்து எனும் பதமானது இந்து நதிக் கரையில் வாழ்ந்த மக்களைச் சுட்டிய வகையில் இந்திய மக்களைச் சுட்டிய ஒரு பொதுப் பெயராக திகழ்ந்தமை யைக் காணலாம்.[1] இந்து நதிப் பள்ளத் தாக்கில் அமைந்த நாகரிகமானது உலக நாகரிக வளர்ச்சியில் தொன் மைக்குரிய தென்பதில் ஆய்வாளர் களிடையே கருத்து வேறுபாட்டின் மைக்குரியதாகும். இந்தியாவில் நிலவிய வைதிக, அவைதிக தத்துவங்களானவை இந்து தத்துவங்கள் அல்லது இந்திய தத்துவங்கள் அல்லது இந்து சமயங்கள் அல்லது இந்திய சமயங்கள் என அழைக்கப்பட்டன. இந்து சமயமானது சைவம், சாக்தம், வைஷணவம், காணபத்தியம், கௌமாரம், சௌரம் போன்ற பல்வேறுபட்ட பிரிவுகளை உள்ளடக்கியதாக அமைந்திருந்தது. சைவ சமயமானது சிவனை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டு விளங்கும் நெறியாகும் சாக்தம் வைஷ்ணவம், காணபத்தியம், கௌமாரம், சௌரம், ஆகிய நெறிகளும் சக்தி, வாசுதேவன், கணபதி, முருகன், சூரியன் ஆகியன வற்றை முறையே முழுமுதற்கடவுளா கக் கொண்டு விளங்குபனவாகும்.

சிவசம்பந்தமுடைய நெறி சைவ மாகும். சைவ சமயத்திலும் பல்வேறு பட்ட பிரிவுகளைக் காணலாம். இப் பிரிவினர்கள் தம்முள் வேறுபட்டு அமைவதற்கு அவர்களது தத்துவச் சிந்தனைகளும் நடைமுறைக் கிரிகை களும் காரணங்களாயின. இவர்களில் சில பிரிவினர் காத்திரமான வகையில் செல்வாக்குப் பெற்றவர்களாக அமைந் தனர். சிலர் குறிப்பிட்ட காலங்களில்

செல்வாக்குக்கு உரியவர்களாக விளங்கிப் பின்னர் செல்வாக்கற்று வழக்கொழிந்த நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டனர். சில பிரிவினர் பற்றி கேள்வியறிவு நிலையில் அதாவது அவர்களின் சிந்தனை, வழிபாட்டு முறை ஆகியன பற்றிப் போதிய தகவல்களின்றி அறியப் பெறும் துரதிஷ்ட நிலைக்குரியதாகும். எனினும் இப்பிரிவினர் அனைவரும் சிவனை முழுமுதற் கடவுளராக ஏற்று நிற்கின்ற நிலையில் சைவர்களாக எடுத்தாளத்தக்கதென்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இச் சைவர்கள் சிவனைப் பொதுவில் உருத்திரன், சர்வன், உக்ரன், பவன், ஓம்காரன், பிரமா, பசுபதி, மகாதேவன், பரமேஸ்வரன், வாமதேவன், சிவரிஷி, ஈசானன், அசனி, சங்கரன், பரமசிவன், மகேஸ்வரன், ஈஸ்வரன் எனப் பல நாமங் கொண்டழைத்தனர்.

கடந்த நூற்றாண்டுகளில் சிந்துவெளிப் பள்ளத்தாக்குகளில் குறிப்பாக மொகஞ்சதாரோ (Mohenjodaro) ஹரப்பா (Harappa), சன்குதாரோ (Chanhudaro) ஆகியவிடங்களில் நிகழ்ந்த அகழ் வாராய்வுகள் சைவத்தின் பழமையை எடுத்தாண்டன.[2] இதன்வழி வேத உபநிடத காலத்திற்கும் முற்பட்டதான காலத்திற்கு உரியதெனச் சைவம் எடுத்தாளப்படுவதாயிற்று. திரிசூலம் கொண்டதும், மூன்று தலைகளைக் கொண்டதும், அரைக்கண் திறந்த நிலையில் யோக நிலைக்குரிய வகையில் அமைந்ததும், ஒளிக்கதிர்கள் சுற்றியமைய நடன நிலையைக் கொண்டதுமான உருவங்கள் சிவனைக் குறித்து நிற்கின்றன என ஆராய்ச்சியாளர்களால் சுட்டப்பட்டன. மேலும் அங்கு கிடைக்கப்பெற்ற அதிக எண்ணிக்கையான இலிங்கங்களும் சைவசமயக் கிரிகைகள் தொடர்பான பல சான்றாதாரங்களும் இக் கருத்தினையே வலியுறுத்துவதாக அமைந்தது. இச் சிந்துவெளி நாகரிகமானது ஏறத்தாள கி.மு.3000 - கி.மு.1500 ஆண்டுகளுக்கு இடைப்பட்ட காலப் பகுதிக்குரியன என அகழ்வாராய்ச்சியாளர்கள் எடுத்தாண்டமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவ்வுண்மையானது சைவத்தின் தொன்மையினைத் தெளிவுற எடுத்தாள்வதுடன் உலகச் சமயங்களுள் பழமைக் குரிய ஒரு நெறியாகவும் எடுத்தாளத்தக்க வகையில் அமைந்தமை அறியத்தக்கதாகும்.

வேதங்களில் உருத்திரன், பசுபதி ஆகிய கடவுள் பற்றிப் பெரிதும் பேசப்பட்ட தன்மையைக் காணலாம். வேதங்களில் உருத்திரன் பற்றிப் பேசப்பட்டதே பின்னர் சிவனென வழங்கப்பட்டதாகப் பல ஆராய்ச்சியாளர்கள் கருதுவர். எனினும் பிஸ்வால் போன்ற ஆய்வாளர்கள் இருக்கு வேதத்தில் சிவ எனும் சொல்லாட்சியானது இடம் பெற்றுள்ளமையினைச் சுட்டுதல் காணலாம். இருக்கு வேதத்துதிப் பாடலில் பதினொரு இடங்களில் இச்சொல்

லாட்சியானது அமைவது காணலாம்.[3] வேதத்துதிப்பாடல்களில் இடம் பெற்ற சிவ எனும் சொல்லாட்சிகளானது பெரிதும் அடைச் சொற்களாகவே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. சிவன் எனும் சொல் உருத்திரனைக் குறித்து நிற்கும் ஒத்த சொல்லாக எடுத்தாளப்படாவிடினும் வேதக் கடவுளரின் பண்பிற்குரிய விவரணப் பெயராகச் சுட்டப் பெற்றமை அறிதற்குரியதாகும். சுவேதாஸ்வர உபநிடதத்திலும் உருத்திரனின் இயல்பினைச் சுட்டுவதாய் சிவன் எனும் பெயர் பல பகுதிகளில் வந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.[4] உருத்திரன் துன்பத்தை நீக்குதலும் இன்பத்தை அருளுதலும் ஆகிய இருநிலைத் தொழிலைச் செய்பவராக உள்ளார் என வேதவாக்குகளைக் கொண்டு நாராயணஐயர் எடுத்தாண்டார்.[5] சிவன், உருத்திரன் ஆகிய இரு சொற்களும் பாவம் அல்லது துன்பத்தைத் துடைப்பவர் என்பதை விளக்குகின்றது. இதுபோலவே சிவனும் செம்மை உணர்த்தவும் மங்கலப் பொருள் உணர்த்தவும் எடுத்தாளப்படுதல் ஒப்பு நோக்கத்தக்கதாகும். உருத்திரன் சில சந்தர்ப்பங்களில் தீய, கொடுஞ்சின முடையவனாக வேதங்களில் எடுத்தாளப்படுதல் காணலாம். இத் தன்மைக்குப் பொருந்துவதுபோல சிவன் சினங் கொண்டவனாகவும் சிவந்த நிலைக்குரியவனாகவும் அர்த்தப்படுத்துதல் காணலாம்.

வேத உபநிடதங்களில சைவசமயக் கடவுளர்களின் கருத்தமைவுகள் காணப்படுவது போல பழந்தமிழ் இலக்கியங்களான எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, தொல்காப்பியம் ஆகிய னவற்றிலும் சிவன் பற்றிய செய்திகள் இடம் பெற்றிருத்தல் காணணுதற்குரியதாகும்.[6] சங்க இலக்கியங்களில் சிவ எனும் சொல்லானது நேரடியாகப் பயன்படுத்தப்படாது விட்டபோதிலும் வேறு பல சொற்களால் சுட்டப்பட்டிருத்தல் காணலாம். ஐம்பெரும் காப்பியங்களில் ஒன்றான மணிமேகலையில் சமயக் கணக்கர் தம்திறங்கேட்ட காதையில் சைவவாதியின் கொள்கை எடுத்துரைக்கப்படுதல் காணலாம். 'இறைவன் ஈசன் என நின்ற சைவவாதி' எனக் குறிப்பிடப்படுவதன் வழி ஈசனை முழுமுதற் கடவுளராகக் கொண்டவர்கள் சைவவாதி என்பது தெளிவுறுத்தப்படுகின்றது.[7] மேலும் 'துயர்தீர் தோற்றத்தோனும்' எனும் கூற்றும் சிவனது இயல்பினை எடுத்தாள்வதாகின்றது. சிலப்பதிகாரத்திலும் சிவன் பற்றிய செய்திகள் இருவிடத்தில் வருவது காணலாம்.[8] இவ்வாறான வளர்ச்சியின் தொடர்ச்சியில் சைவசமயமானது ஏழாம் நூற்றாண்டுகளில் தேவார முதலிகளாலும் இதர நாயன்மார்களின் பங்களிப்புக்களாலும் மறுமலர்ச்சி கண்டதெனலாம். பதினெண்ணாயிரம் பாடல்களுக்கு மேலாக உள்ள திருமுறைகளுக்கு பிற்படத் தத்துவ ரீதியான செழுமைக்குரியதாய் பல நூல்கள் சைவம் சார்ந்ததாய் தென்னாட்டில் எழுந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இலங்கையில் சைவம்

இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் எழிச்சி கண்ட சைவமானது அயல் நாடுகளான இலங்கை, நேபாளம், இந்தோனேசியா, மலேசியா, சிங்கப்பூர், மாலைதீவு, போன்ற பல நாடுகளிலும் பரவிச் செல்வாக்கோடு விளங்கியமை காணலாம். பிற்படசைவ சமயத்தைச் சார்ந்தவர்கள் பல்வேறு காரணங்களினால் இடம் பெயர்ந்து பிற நாடுகளில் குடிபெயர்ந்த போதில் அங்கும் இச்சமயம் செல்வாக்குற் குரியதாக விளங்கியதுடன் வளர்ச்சிக் குரியதாக அமைந்தமை குறிப்பிடத் தக்க தாகும். இவ்வகையில் இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், ஜேர்மன், அவுஸ்ரேலியா, கனடா, போன்ற நாடுகளிலும் தற்சமயம் சைவர்கள் பரவி வாழ்ந்து வருதல் காணலாம். இலங்கையைப் பொறுத்த வரை சைவமானது தொன்மை சான்ற ஒன்றாக விளங்கியமை குறிப்பிடத்தக்க தாகும். தென்னிந்தியாவில் சைவமானது செழிப்போடு வாழ்ந்த நிலையில் புவியியல் ரீதியாக இந்தியாவிற்கு அயலாக விளங்கிய இலங்கையிலும் சைவத்தின் வளர்ச்சி தொன்மை சான்ற வகையில் தாக்கத்தினை ஏற்படுத் தியிருந்த தெனக்கருதவிடமுண்டு. பழம்பெரும் இதிகாசங்களில் ஒன்றான இராமாயணத்தில் தீவிர சிவபக்தனாக இராவணன் எடுத்தாளப்படுகின்றான். இலங்கையை ஆட்சி செய்த இராவணன் இலங்கேஸ்வரன் என அழைக்கப்பட்டான். இவன் சிவனை மெய்யன்போடு வழிபட்டு சிவனிட மிருந்து பல வரங்களைப் பெற்றதாக இராமாயணம் எடுத்துரைப்பது காண லாம். ஆறாம் நூற்றாண்டுகளின் பின்னர் சைவ வளர்ச்சியானது நாயன் மார்களினால் பெரிதும் வழிநடாத் தப்பட்டது எனலாம். நாயன்மார்களி னால் பாடப் பெற்ற திருப்பாடல்கள் சைவசமய எழிச்சிகு வழிவகுத்தன. சமய குரவர்களில் முதன்மைக்குரியவரான திருஞானசம்பந்தர் இலங்கையில் உள்ள இரு சிவதலங்களையிட்டுப் பாடல்கள் பாடியமை காணலாம். திருக்கோணா மலையில் உள்ள திருக்கோணேஸ்வரப் பதியையும் மன்னாரில் மாதோட்ட நகரில் அமைந்துள்ள திருக்கேதீச்சரப்பதியையும் முன்னிட்டுப் பத்துப் பாடல்கள் கொண்ட திருப்பதிகங்கள் பாடியமையைக் காண லாம். பன்னிரு திருமுறைகளுள் முதல் மூன்று திருமுறைகளுக்குள் இவ்விரு திருப்பதிகங்களும் உள்ளடங்குதல் காண லாம். மேலும் அருணகிரிநாதரும் திருக்கோணாமலை திருத்தலத்தைப் பற்றிப் பாடியுள்ளமை காணலாம். இராவணன் வழிபட்டதலம் என இதனைப் புராணங் களிலும் தேவாரங்களிலும் சுட்டப்படும் வகையில் இவ்வாலயத்தின் சைவம் சார்ந்த பெருமை கி.மு.6000 ஆண்டு களுக்கு முற்பட்டதெனக் கருதவிட முண்டு.[9] திருக்கோணேஸ்வரப் பதிகத் தைப் போல திருக்கேதீச்சரத்திருத்தலம் பற்றி திருஞானசம்பந்தநாயனார் பாடி யது போல சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரும் தேவாரத்திருப்பதிகம் பாடியுள்ளமை நோக்கத்தக்கதாகும். திருமந்திரம்

படைத்த திருமூலநாயனார் தனது நூலில் ஈழத்தைச் 'சிவபூமி' என அழைத்தமை காணலாம். இது ஈழத்தில் சிறப்புடன் விளங்கிய திருத்தலங்கள் பற்றிய சிறப்பினையும் சைவம் கொண்டிருந்த உயர்வினையும் சுட்டாமல் சுட்டுந் தரத்திற்குரியதெனலாம். மேலும் தமிழகத்தில் இருந்த பல சைவ அருளாளர்கள் ஈழத்தில் உள்ள பல திருத்தலங்கள் பற்றி அவ்வப்போது பாடியுள்ளமையும் காணலாம். அருணகிரிநாதர், குமரகுருபரர் ஆகியோர் ஈழத்தில் உள்ள பிரசித்தி பெற்ற கதிர்காமக்கந்தன் பற்றிய அருட் பாடல்கள் பாடியுள்ளமை ஈங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இலங்கை ஒரு சிறு தீவாக விளங்குகின்ற போதிலும் பல சமயங்கள் நிலவும் ஒரு நாடாகும். பௌத்த மதம் பெரும்பான்மையான மக்களினால் கைக் கொள்ளப் படுகின்ற போதிலும் இந்துமதம், கிறிஸ்தவம், இஸ்லாம் ஆகியனவும் இங்கு விளங்குதல் அறிதற்குரியதாகும். தொன்மையான காலத்திலேயே பௌத்தமும் இந்துமதமும் இந்தியாவிலிருந்து இங்கு வந்தவையாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. பௌத்த மானது சிங்கள இனத்தவராலும் இந்துமதமானது தமிழர்களாலும் பின் பற்றப்பட்டு வருதல் குறிப்பிடத்தக்க தாகும். கிறிஸ்தவமும் இஸ்லாமும் அந்நியரின் படையெடுப்புக்களுடன் சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முற்படவே இங்கு செல்வாக்குக்கு உட்பட்டவையாக அமைந்தன. இலங்கையில் வாழும் மக்கள் தொகையில் ஏறத்தாள பதினைந்து வீதமானவர்கள் இன்று சைவர்களாக விளங்குகின்றமை குறிப் பிடத்தக்கதாகும். இலங்கையின் வடக்கு, கிழக்கு ஆகிய பகுதிகளில், குறிப்பாகத் தமிழர் அதிகமாகச் செறிந்து வாழும் பகுதிகளில், சைவர்கள் அதிகம் விளங்குகின்றனர். எனினும் ஏனைய பகுதிகளிலும் சைவக்கோவில்கள் விளங் குவதுடன் சைவம் சார்ந்த செயற்பாடு களும் விளங்கி வருதல் காணலாம். தொன்மைக்குரிய சைவத்தலங்களில் சிவனுக்குரிய திருத்தலங்களாகத் திருக்கோணேஸ்வரம், திருக்கேதீச்சரம், முன்னேஸ்வரம், நகுலேஸ்வரம், தான்தோன்றீச்சரம் ஆகிய ஐந்து தலங்களும் சிறப்புடையனவாக ஈழத்தில் விளங்கியமை அறிதற்குரியதாகும். இன்றும் இவற்றின் பெருமை பேணும் வகையில் இவை சிறப்புடைத் திருத்தலங்களாக விளங்குகின்றன. இதனுடன் விநாயகர், முருகன், அம்மன், விஷ்ணு, நாகதம்பிரான், வைரவர், போன்ற தெய்வங்களை முதன்னிலைப்படுத்தியும் பல ஆலயங்கள் சிறப்புக்குரியவையாக விளங்குதல் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். 'கோவிலில்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்' என்னும் முதுமொழிக்கமைய சமயப்பற்று மிக்கவர்களாக தம் வாழ்விடங் களுடன் கோவில்களை இணைத்துக் கொண்டவர்களாக அக்கால மக்கள் விளங்கினர். குறிப்பாகச் சிறு கிராமங்கள் முதலாக நகரங்கள் ஈறாகக் கோயில்கள் இணைந்தொரு வாழ்வினைக் கொண்ட வர்களாகச் சைவர்கள் விளங்கியமை காணலாம். கோயில் இணைந்த சமய

வாழ்வானது தேவார முதலிகளின் வாழ்வியல் காலத்திலிருந்து எடுத்தாளும் வகையில் விளங்கிற்று. குறிப்பாக தேவார முதலிகள் கோவில் கோவிலாகச் சென்று வழிபட்டதுடன் கோவில்களில் எழுந்தருளியிருந்த இறைவனின் புகழ் கூறும் வகையில் எண்ணற்ற திருப்பதிகங்களைப் பாடியுள்ளமையைக் காணலாம். அந்நிய ராட்சியின் போது இலங்கையில் விளங்கிய பல சைவக்கோயில்கள் இடித்து அழிக் கப்பட்டமை அறிதற்குரியதாகும். எனினும் மக்களின் மனந்தளரா நம்பிக்கையானது இவ்வாலயங்கள் மீண்டும் புத்துயிர் பெற்றுவதற்கும் சைவம் செழிக்கவும் வழிகோலியதைக் காணலாம்.

சைவப் பிரிவுகளும் சைவ சித்தாந்தமும்.

இலங்கையில் சைவர்களாக விளங்குகின்றவர்கள் இறுக்கமான வகையில் தென்னிந்தியாவில் விளங்கும் சைவர்கள் போலச் சைவ சித்தாந்த நெறிக்குரியவர்களாக அமைந்தனர். சிவனை முழுமுதற் கடவுளாக ஏற்று நிற்கும் சைவ சித்தாந்தமானது சைவம் சார்ந்த, சாராத சமயங்களை நான்கு வகையாகப்பகுத்து விளக்கி நின்றது. இப் பகுப்பானது புறப்புறச் சமயங்கள், புறச்சமயங்கள், அகப்புறச்சமயங்கள், அகச்சமயங்கள் என அமைந்தது.[10] புறப்புறச் சமயங்கள் ஆறும் அவைதிக சமயங்களாகும். புறச்சமயங்கள் ஆறும் வைதிக சமயங்களாகும். அகப்புறச் சமயங்களான பாசுபதம், மாவிரதம், காபாலம், வாமம், வைரவம், ஐக்கியவாத சைவம் (வீரசைவம்) ஆகிய ஆறும் சைவசமயத்தின் பிரிவுகளாக எடுத்தாளப்படுகின்றன. அகச்சமயங்கள் என எடுத்தாளப்படும் பாடாணவாத சைவம், பேதவாத சைவம், சிவசமவாத சைவம், ஈஸ்வர அவிகாரவாத சைவம், சிவசங்கிராந்த வாத சைவம், சிவாத்துவித சைவம் ஆகிய ஆறும் சைவ சமயத்தின் உட்பிரிவுகளாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. அகப்புறச் சமயத்தவர்கள் அறுவரும் சைவசமய நிலைக்குரியவர்களாக அமைந்த போதிலும் வேதாகமங்களுக்கு புறம்பான நூல்களைச் சிறப்புப் பிரமாணமாக ஏற்று நின்றதால் வேறுபடுத்தப்பட்டனர். அகச்சமயத்தவர்கள் அறுவரும் சைவசித்தாந்தத்தோடு நெருங்கியவர்களாக விளங்கிய போதிலும் குறிப்பாக முத்தி நிலையில் சைவசித்தாந்திகளது விளக்கத்திலிருந்து வேறுபட்டு விளக்கியதன்மையால் சைவசித்தாந்தத்திலிருந்து வேறுபட்டவர்களாகக் கணிக்கப்பட்டனர்.

பதினான்காம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த மாதவாசாரியார் தனது சர்வதரிசன சங்கிரகத்தில் நான்கு வகையான சைவ தரிசனங்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.[11] இவை நகுலீச பாசுபதம், சைவதரிசனம், பிரத்தியா பிஞ்ஞானம், இராசேஸ்வரம் என்பன வாகும். எனினும் இவர் சுட்டிய இச் (சைவதரிசனம், பிரத்தியாபிஞ்ஞானம், இராசேஸ்வரம் என்பனவாகும்)

எனினும் இவர் சுட்டிய இச் சைவப் பிரிவுகளுள் சைவ தரிசனமும் பிரத்தி யாபிஞ்ஞானமும் ஆகிய இருநெறிகள் மாத்திரமே இன்றும் நிலைத்திருப் பதாகவுள்ளன. நகுலீச பாசுபதம், இராசேஸ்வரம் ஆகிய இரண்டும் செல்வாக்கொழிந்தவையாகக் கொள் ளக் கிடக்கின்றன. சைவதரிசனம் சைவசித்தாந்தத்தையும் பிரத்தியா பிஞ்ஞானம் காஷ்மீர் சைவத்தையும் சுட்டி நிற்பதெனப் பொதுவில் கருது வர். காஷ்மீர் சைவமானது பிரத்தியா பிஞ்ஞானம், கிரமதரிசனம், குலதரிச னம் எனும் மூன்று பிரிவுகளை உள்ளடக்கியிருந்தமை காணலாம்.[12] எனினும் மாதவாசாரியாருக்கு முற்ப டவே விளங்கிய அகப்புறச் சமயங் களில் ஒன்றாகிய வீரசைவம் பற்றி ஏன் இவர் குறிப்பிடவில்லை என்பது தெரிய வில்லை. வீரசைவமானது $12^{ம்}$ நூற்றாண்டில் கன்னடத்தில் வாழ்ந்த பசவரால் (1137 - 1167) தோற்றுவிக் கப்பட்டதாகக் கொள்ளப்பட்டது. எனினும் பசவருக்கு முன்னரே வீரசைவ நெறியிருந்திருக்க வேண்டு மெனவும் கொள்ளலாம்.[13] இந் நெறி தமிழ்நாட்டிலும் பல காலமாகச் சிறப்புற்றிருந்தமை காணலாம். இன்று நிலைத்திருக்கின்ற சைவப் பிரிவு களில் இந்தியாவின் தமிழ் நாட்டிலும் இலங்கையின் வடக்கு, கிழக்குப் பகுதிகளிலும் பெரிதும் நிலவும் சைவசித்தாந்தமும், இந்தியாவின் வடக்குப் பகுதியான காஷ்மீரத்திலும் அதனை அண்டிய பகுதிகளில் விளங்கும் காஷ்மீர் சைவமும் கன்னட மாநிலத்தில் விளங்கும் வீரசைவமும் குறிப்பிடத்தக்கன. எனினும் சைவ தத்துவ வரலாறு பற்றிய நூலில் கே.சி.பாண்டே எட்டு வகையான சைவப் பிரிவுகள் இருந்ததாகக் குறிப்பிடுதல் காணலாம். இவற்றில் சில வழக்கொழிந்த சமயங்களாகும். தத்துவலிங்கதேவர் தனது தத்துவ நிஜானுபோகசாரத்தில் சைவசமயப் பிரிவுகளாகப் பதினாறைச் சுட்டுதல் காணலாம், அவை ஊர்த்த சைவம், அநாதி சைவம், ஆதி சைவம், மகா சைவம், பேத சைவம், அபேத சைவம், அந்தர சைவம், குண சைவம், நிர்க்குண சைவம், அத்துவா சைவம், யோக சைவம், ஞான சைவம், அவந்தர சைவம், கிரியா சைவம், நாலுபாத சைவம், சுத்த சைவம் ஆகும்.[14] தமிழ்பேரகராதி அகராதி, வின்சுலோ தமிழ் ஆங்கில அகராதிகளும் பதினாறு சைவப் பிரிவினைச் சுட்டுதல் காண லாம். இங்கு ஒரு சில பிரிவுகளிலேயே மாறுபாடிருத்தல் அவதானிக்கத்தக்கது. இதற்கு மாறாக ஞானாவரண விளக்கம் பதினொன்கு பிரிவுகளைச் சுத்த சைவப் பிரிவுகளாகக் குறிப்பிடுதல் நோக்கலாம். மறைஞான சம்பந்தரின் சைவநெறியானது வர்ண அடிப்படை யில் அநாதி சைவர், ஆதிசைவர், மகா சைவர், அணு சைவர், அவந்தர சைவர், பிரவர சைவர், அந்திய சைவர் எனும் ஏழுவகையான பகுப்புக்களைச் சுட்டு தல் காணலாம். தத்துவலிங்க தேவரின் பகுப்பில் இறுதியாகச் சுட்டப்படும்

பிரிவாகச் சுத்த சைவம் அமைகின்றது. திருமூலர் சைவத்தின் வகையினை சுத்தசைவம், அசுத்த சைவம், மார்க்க சைவம், கடுஞ்சுத்த சைவம் என நாலாக எடுத்தாளுகையில் சுத்தசைவத்தை ஒன்றாக சுட்டி நிற்றல் காணலாம். தத்துவப் பிரகாசமும் சைவத்தினை ஏழாக எடுத்தாளுகையில் சுத்த சைவத்தையொன்றாகச் சுட்டுதல் அறியலாம். சிவஞான சுவாமிகள் சுத்தசைவமானது கருத்தியல் ரீதியில் சைவசித்தாந்தத்திலிருந்து வேறுபட்ட தல்ல எனக் குறிப்பிடுகின்றார். சைவத் தின் பதினாறு பிரிவில் சுத்தசைவ மானது குறிப்பிடத்தக்கதெனவும் நீதியானதெனவும் தத்துவலிங்கதேவர் சுட்டுதல் காணலாம்.[15] திருமூலரும் சுத்தசைவம் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் 'மேலான தற்பரங்கண்டுள்ளோர் சைவசித் தாந்தரே' என முதன் முதலாகத் தமிழில் சுட்டியமை யைக் காணலாம். இதனின்று ஆரம்பத்தில் சுட்டப்பட்ட சுத்தசைவமே பிற்பட சைவசித்தாந்தமாக அமைந்ததென எண்ணத்தோன்றுகிறது.

சைவசித்தாந்தமானது இந்தியா வின் தென்பகுதியான தமிழகத்திலும் இலங்கை, மலேசியா, சிங்கப்பூர், தென்னாபிரிக்கா போன்ற நாடுகளி லும், செல்வாக்குடைய நெறியாக விளங்கியது. சைவசித்தாந்தமானது சைவம்+சித்தம்+அந்தம் எனும் பகுப் பிற்கு உட்படவல்லதாகும். சைவம் சிவசம்பந்தத்தையும் சித்தம் முடிவான உண்மை என்பதனையும் அந்தம் முடிபு என்பதையும் சுட்டும். சுருங்கக்கூறின் சைவத்தின் முடிந்த முடிபை எடுத்தா ளும் வகையில் பதி, பசு, பாசம் எனும் முப்பொருள் உண்மையாய் சைவசித் தாந்தம் விளங்குகின்றது. நாயன்மார் களினால் வளர்ச்சி கண்ட சைவமானது சிவஞானபோதம் முதலான பதினான் கு மெய்கண்ட சாஸ்திரங் களினோடு தத்துவரீதியான செழுமை பெற்ற சைவ சித்தாந்தமாகச் சிறப்புப் பெற்ற தெனலாம். மெய்கண்டதேவரின் சிவஞானபோதமானது பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டில் எழுந்த தாகும். பன்னி ரண்டாம் நூற்றாண்டில் எழுந்த திருக் களிற்றுப்படியாரும் திருவுந்தியாரும் மெய்கண்ட சாத்திரங்களுள் உள்ள டங்குவனவாகும்.

இலங்கையில் சமகால நிலையில் சைவம்

இலங்கையில் தொன்று தொட்டு சைவர்கள் இருந்திருக்கின்றார்கள் என்பது ஏலவே அறிதற்குரியதாயிற்று. எனினும் முன்னர் குறிப்பிட்டது போல் இன்று இலங்கையில் பல இனத்தவர் களும் பல சமயத்தவர்களும் வாழ்ந்து வருதல் காணலாம். இம் மக்கள் வேறுபட்ட சமயங்களைக் கைக்கொள் ளுகின்ற வேளையிலும் சமயம் சார்ந்த வாழ்க்கை முறை இறுக்கமான வகையில் விளங்கி வருகின்றதெனக் குறிப்பிடலாம். அரச ஆதரவானது பௌத்த சமயத்திற்குப் பல நூற்றாண்டு களுக்கு முன்னர் நிலவியது போல இன்றும் விளங்குவது காணலாம்.

எனினும் கடந்த பல வருடங்களாகச் சைவ ஆலயங்களின் புனருத்தாரணத் திற்கும் வளர்ச்சிக்கும் அரச ஆதரவா னது மட்டுப்பட்ட அளவில் கிடைத்து வருவதும் குறிப்பிடத்தக்க தொன்றா கும். இதன் விளைவாகப் பல ஆலயங் கள் புதுப்பொலிவுடன் தோற்றம் பெற்று விளங்குவதனையின்று காண லாம். அரச ஆதரவின்றிக் கோவில் சார்ந்த நிறுவனங்கள் தமது விரிந்து செயற்பாடுகளைத் தனித்துவமான அமைப்புக்கள் போல பதிப்பகம், கல்யாண மண்டபங்கள், பொது மண்டபங்கள், சிறுவர் நலவாழ்வ கங்கள், போன்றவற்றை அமைத்து செயற்படுதனைச் சமீப காலங்களில் காணக் கூடியதாகவுள் ளது. அதே வேளை இந்தியாவில் உள்ள பல சைவ ஆலயங்கள் நிர்வகிப்பது போன்ற பாரிய நிறுவன அமைப்புக்கள் இங்கில்லை என்பதும் மனங்கொள்ளத் தக்கதாகும்.

சிறிய தீவாக விளங்குகின்ற போதி லும் எண்ணற்ற ஆலயங்கள் கொண்ட சிவபூமியாகவே இலங்கை விளங்கு கின்றதெனலாம். புகழும் புராதனப் பெருமையும் கொண்ட சிவ ஆலயங்கள் மட்டுமன்றி இங்கு அம்மன், பிள்ளை யார், முருகன், விஷ்ணு போன்ற இதர வழிபடு தெய்வங்களை மூல மூர்த்தங் களாகக் கொண்டமைந்த ஆலயங்கள் பல விளங்குதல் காணலாம். இவை சிவ வழிபாட்டில் இன்றியமையாது கலந்த மூர்த்தங்களாகியமை நோக்கத்தக்கதா கும். சிவனுக்குரிய ஆலயங்கள் குறைந்த எண்ணிக்கைக் ரியனவாக விளங்கிய போதிலும் பழம் பெருமைக் குரியதாக அமைந்திருந்தமை காண லாம். முருகன் புகழ் பேசும் ஆலயங்க ளாக நல்லூர் கந்தசாமி, மாவிட்டபுரம் கந்தசாமி, கதிர்காமக் கந்தன், செல்வச் சந்நிதி முருகன் போன்ற ஆலயங்கள் சிறப்பிடம் பெறுகின்றன. இம் முருகன் ஆலயங்களை நோக்குகின்றபோது சில இறுக்கமான வகையில் ஆகம மரபிற் குரியனவாகவும் சில ஆகம மரபிற்குட் படாதனவாகவும் சில ஆகமமரபு சார்ந்ததும் சாராததுமான பண்புளைத் தன்னகத்தே கொண்டதாகவும் அமைந் துள்ளன.

சிறப்புடைக் கோவில்களாக மேற் சுட்டியவை விளங்கிய போதிலும் பிள்ளையார், அம்மன் ஆகிய தெய்வங் களுக்காக எழுந்த ஆலயங்களே எண்ணிக்கை நிலையில் அதிகம் காணப்படுவதாகக் குறிப்பிடலாம். பொதுவாக பிள்ளையார், அம்மன் கோவில்கள் இல்லாத கிராமங்களே இல்லையெனும் வகையில் செறிந்து விளங்குகின்றன. விநாயகர் பொது வில் வினை தீர்க்கும் தெய்வமாகக் கருதப்படுவதுடன் அனைத்துச் செயல் களின் ஆரம்ப நிலையும் விநாயக வணக்கத்துடனேயே ஆரம்பிப்பதும் சைவர்களின் பாரம்பரியம் ஆகும். இந்நிலையில் மக்களின் தொழில்க ளைப் பேணி வினை தீர்க்கும் கடவுளராகப்பிள்ளையார் இடம் பிடித்

துள்ளமையால் மக்களின் மனதிலும் அவர்கள் வாழும் இடங்களிலும் பெரிதும் இடம் பிடித்துள்ளமையைக் காணலாம். இவ் வகையில் ஆலமர, அரசமர நிழலிலும் வழியிலும் ஆற்றங்கரையிலும், குளக்கரையிலும் அங்கும் இங்குமென பிள்ளையார் வீற்றிருத்தல் அறிதற்குரியது. விநாயகரையடுத்து அதிக நாட்டமுடையவராக அம்மன் அமைந்துள்ளமை கவனிக்கற்பாலது. இவ்வம்மன் பல்வேறுபட்ட நாம ரூபங்களில் ஏற்றிப் போற்றப்பட்டவளாக விளங்குகிறாள். முத்துமாரியாகவும் பத்திரகாளியாகவும், காளியாகவும், பண்டாரியம்மனாகவும், வாலாம்பிகையாகவும் குகனேஸ்வரியாகவும், நாக பூசனியம்மனாகவும் அம்மன் வணக்கத்திற்குரியவளாக விளங்குதல் காணலாம்.

சைவமரபிற்குரியதான கோவில்களைவிட வைஷ்ணவ மரபின் தாக்கத்திற்குரியதான விஷ்ணு கோவில்களும் ஈழத்தில் விளங்குகின்றன. குறிப்பாக தட்சண கைலாய மான்மியம் குறிப்பிடும் துன்னாலை ஸ்ரீவல்லிபுர ஆழ்வார் சுவாமிகள் கோவிலும் பொன்னாலை வரதராஜா பெருமாள் கோவிலும் சுட்டத்தக்கன. அத்துடன் யாழ்ப்பாணம் பெருமாள் கோவில், திருகோணாமலை ஸ்ரீகிருஷ்ணன் கோவில், களவாஞ்சிக்குடி ஸ்ரீமகா விஷ்ணு கோவில், வந்தாறு மூலை கிருஷ்ணன் கோவில் ஆகியனவும் மகாவிஷ்ணுவை மூலமூர்த்தமாகக் கொண்டமைந்தவையாகும். இவை இந்தியாவில் உள்ளது போல வைஷ்ணவ சம்பிரதாயங்களுக்கு உரிய வகையில் செயற்படுவதில்லை. மேலும் இவ்வாலய பூசகர்கள் வைஷ்ணவ சிவாசாரியார்களாக இன்றி சைவமரபிற்குரியவர்களாக விளங்குவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். குறிப்பாக ஸ்ரீ வல்லிபுர ஆழ்வார் சுவாமிகள் கோவிலில் சிவவழிபாட்டிற்குரிய திருநீறும் வைஷ்ணவ மரபிற்குரிய நாமமும் வழங்கப்படுதல் இன்றும் காணலாம். மேலும் ஸ்ரீவல்லிபுர ஆழ்வார் சுவாமிகள் கோவிலிலே சக்கரத்தையே மூலஸ்தானத்தில் வைத்து பூசிக்கப்படுதல் இன்றும் தொடர்கின்றது. சமகால சமயச் செயற்பாடுகளில் ஒன்றாக ஆஞ்சனநேயர் ஆலயத் தோற்றமும் வழிபாடும் சில சைவர்கள் மனதில் விமர்சனங்களை எழுப்பியிருத்தலும் அவதானிக்கலாம். இது வைஷ்ணவ பாரம்பரியத்தின் வெளிப்பாடாக எடுத்தாளப்படுதல் காணலாம். எனினும் இலங்கையைப் பொறுத்தவரை விஷ்ணு கோவில் வளர்ச்சியும் வழிபாட்டு நிலையும் சைவத்தோடு இணைந்து கொண்ட போக்கிற்குரியதாகவே வழிபடு மக்களால் பெரிதும் கருதப்பட்டது.

விஷ்ணு ஆலயங்களைவிட வீரபத்திரர், வைரவர், சனீஸ்வரர், நாகதம்பிரான், பெரியதம்பிரான் போன்ற தெய்வங்களுக்கும் தனித்துவமான ஆலயங்கள் விளங்குவது

காணலாம். நாகதம்பிரான் வழிபாடானது அருகியிருந்தாலும் நாகர் கோவில் நாகதம்பிரான், பண்டாரியா வெளி நாகதம்பிரான், திருமலை நாகதம்பிரான் என்பன குறிப்பிடத் தக்கனவாகும். நாகதம்பிரான் வழிபாடானது விஷ்ணு வழிபாட்டுடன் பெரிதும் செல்வாக்குச் செலுத்துவதாக மக்கள் கருதுவது காணலாம். ஒவ்வொரு சிற்றூர்களிலும் பலவேறான சிறு தெய்வ வழிபாடுகள் நிலவி வந்துள்ளமை காணலாம். இவ்வகையில் பேச்சியம்மன், அடுப்பனாச்சியம்மன், முதலிப் பேத்தியம்மன் போன்ற சிறு தெய்வ ஆலயங்கள் விளங்குவது காணலாம். மேலும் சில கோவில்கள் சில சமூகங்களுக்குரிய வழிபாட்டாலயங்களாகவும் சில கோவில்கள் பல சமூகங்களும் இணைந்த வழிபாட்டாலயங்களாகவும் விளங்கி வருகின்றன. சிறு தெய்வ வழிபாடுகளும் குறிப்பிட்ட சமூகங்களுக்குரியன போல பேணப்பட்டன. ஐயனார், அண்ணமார், பணிக்கர், காளி, கொத்தி போன்றன இந்நிலை சார்ந்தனவாக இனங் காணப்பட்டன.[16]

சமய நம்பிக்கைகளின் மத்தியில் ஆலயங்கள் இணைந்த சமய வாழ்வானது அந்நியராட்சியின் தாக்கத்தினால் குறிப்பாக ஆங்கிலேயரது ஆட்சிக்காலத்தில் பலவிதமான இன்னல்களைச் சந்திக்க நேரிட்டது. கிறிஸ்தவ சமய மாற்றமும் பிறசமயம் பற்றிய இழியுரைகளும் சமயக் காழ்ப்பின் தன்மையைத் தெளிவுற அக் காலத்தில் காட்டிற்று. ஆறுமுகநாவலர் போன்றோர் சமயத்தின் உண்மை நிலையை மக்களுக்கு எடுத்துரைக்க முயன்றமை குறிப்பிடத்தக்க வரலாற்று நிகழ்வாக இலங்கைச் சமய வரலாற்றில் அமைந்தது. சமயப் பிரசங்கம், சமய நூற்பதிப்புக்கள். சமயநூல் வெளியீடுகள், சமய கண்டன கண்டனங்கள், சமயக் கல்வி, பாடசாலை என்பன சமய நிலையை ஸ்திரப்படுத்தவல்ல சாதனங்களாக இவருக்கு அமைந்தன. சமய வழிபாட்டில் இலயித்த மக்கள், இறைவன் புகழ் பாடும் கந்தபுராணத்தைப் பாட்டும் பயனுமாகச் செவிமடுத்து தூய்மையும் இன்பமும் அடைவதற்கு அன்றைய புராணபடன நிகழ்வுகள் வாய்ப்பளித்தன. கந்தபுராணம், பெரியபுராணம், திருவிளையாடற்புராணம், திருவாதவூரடிகள் புராணம், போன்ற புராண படனங்கள் பெரும்பாலான கோவில்களில் நிகழ்ந்தமை இலங்கையில் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருதல் குறிப்பிடத் தக்கதாகும். இந்நிலை இன்னும் தொடரபட்டு வருதல் காணலாம்.[17]

ஆறுமுகநாவலர் குறிப்பிடுகையில் ஈழத் தேசத்தில் எங்கணுமுள்ள சிவாலயம், விக்கினேஸ்வராலயம், சுப்பிரமணியராலயம் என்னும் திருக்கோயில்கள் எல்லாவற்றிலும் இக் கந்தபுராணம் பண்டைக்காலம் தொடங்கி வருடந்தோறும் தவறாது

வாசித்துப் பொருள் சொல்லப்பட்டு வருகிறது என்றார். சைவசமயப் பாரம்பரியத்தைக் கொண்டு விளங்கும் ஈழத்தவர்கள் பெரிதும் சைவசித்தாந்த தத்துவப் பொருளை உணர்ந்து சமயத் தைக் கடைப்பிடிப்பவராக விளங்கினர் என பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை கருதினார். சைவசித்தாந்த நுண்பொரு ளைத் தெளிவுற அறிந்து கொள்ளும் சிரத்தை அவர்களின் செயற்பாடுகளில் விளங்கிற்று என்பார். இதனாலேயே 'கந்தபுராணத்தைப் பெண்களுள் அறியாதார் இலர்' எனப் பண்டிதமணி சுட்டுதல் காணலாம். நாவலர் தமது காலத்தில் சைவத்திற்கு வந்த இடுக் கண்ணை நீக்க அரும்பாடு பட்டார். குறிப்பாக நாவலருக்குச் சைவசித் தாந்த உணர்ச்சி எங்கிருந்து வந்தது எனப் பண்டிதமணி வினவிய துடன் அதற்குக் காரணம் கந்தபுராணத்திலி ருந்தே எனக் கருதினார். 'அதையவர் அறியாதிருக்கலாம். கந்தபுராணம் நாவலர் இரத்தத்தில் ஊறியிருந்தது எனச் சுட்டுதல் காணலாம். இவ்வாறாக கந்தபுராணபடன ஈடுபாடானது தமிழ கத்தில் பெருமளவு இல்லாத நிலையி லும் இன்றும் ஈழத்தில் பேணப்பட்டு வருவது சுட்டத்தக்க பண்பெனலாம். சமகாலப் பகுதியில் சைவசமயக் கல்வியும் புராணபடன முறைமையும் சுன்னாகம் குமாரசாமிப் புலவர், புலோலி கதிரைவேற்பிள்ளை, புலோலி குமாரசாமிப்புலவர், கணேசையர், பண்டிதமணி கணபதிப் பிள்ளை, புலோலி சிவபாதசுந்தரம், கந்தையாபிள்ளை, முத்துக்குமாரசாமிக் குருக்கள், போன்றோர் பலரால் முன்னெடுத்துச் செல்லப்பட்டமை காணலாம்.[18] சைவ சித்தாந்தச் சிந்தனையானது பல சிந்தனையாளர் களினால் எடுத்தாளப்பட்டமையும் நோக்குதற்குரியது. காசிவாசி செந்தில் நாதையர், கதிரைவேற்பிள்ளை, நாவலர், சிவசங்கர பண்டிதர், போன்ற பலரும் சைவசித்தாந்தத்திற்கு முர ணாக எழுந்த கருத்துக்களைத் திடமாக விமர்சித்து ஆக்கபூர்வமான பல நூல்களைப் படைத்து சைவ சமய மறுமலர்ச்சிக்கு உதவியமை காண லாம். மேலும் சைவசித்தாந்த சாத்திர நூல்களுக்கு உரை எழுதிய ஈசான சிவன் எனும் திக்கம் செல்லையா, திருவிளங்கம் போன்றோரின் பங்களிப்புக்களும் குறிப்பிடத்தக்கன.

இலங்கையில் சைவசித்தாந்தநெறி செழித்து வளர்ந்த போதிலும் வேதாந்தச் சிந்தனைகளும் விரவியி ருந்தமை காணலாம். இந்தியாவில் சமகாலச் செல்நெறியில் வேதாந்தச் சிந்தனையானது இராமகிருஷ்ண மன்றத்தின் வழிநடத்தலில் பெரிதும் வளர்த்துச் செல்லப்பட்டது. கொழும்பி லும் பிற்பட்ட மட்டக்களப்பிலும் இவை அமைந்திருந்தன. வேதாந்த நெறியா னது இராமகிருஷ்ண நிறுவனங் களினால் ஓரளவிற்கு எடுத்தாளப்பட்ட போதிலும் ஈழத்தில் வாழ்ந்த சித்தர் களினால் பெரிதும் பேணப்பட்டன. பெரும்பாலன சித்தர்கள் வேதாந்த

நெறி மரபினைப் பின்பற்றியவர்களாகவும் சிலர் சித்தாந்தம் சார்ந்தவர்களாகவும் சிலர் இரு நெறிகளினை இணைவுறக் கொண்ட சமரச நோக்கம் கொண்டவர்களாகவும் விளங்கினர். வேதாந்த மரபின்வழி விளங்கிய மகாதேவசுவாமிகள், சின்னத்தம்பி சுவாமிகள், கனகரத்தினம் சுவாமி, குழந்தைவேற் சுவாமிகள் போன்றோரின் செல்வாக்கினால் வேதாந்த மடமொன்று கந்தர் மடத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. யாழ்ப்பாணச் சுவாமிகள் எனப் பாரதியால் போற்றப்பட்ட அருளம்பல சுவாமிகள் எழுதிய பதின்மூன்று நூல்களில் பெரும்பாலானவை வேதாந்த பொருள் உரைப்பனவாக விளங்கியமை சுட்டலாம். இவ் வேதாந்தமடம் கந்தர் மடம், யாழ்ப்பாணத்தில் இன்றும் நிலைத்திருப்பதுடன் செயல்படுவது காணலாம்.

இலங்கையில் விளங்கும் தொன்மைக்குரியதான சைவ சமயம் இந்தியாவில் விளங்குகின்ற சைவச் செழுமையோடு பேணப்படுகின்ற தன்மையில் சிறப்புக்கு உரியதாகவும் பிறரின் கவர்ச்சிக்குரியதாகவும் விளங்குகின்ற தென்றால் மிகையாகாது. இத் தன்மையினால் சைவசமயம் சார்ந்த செல்வாக்கானது இலங்கையில் நிலைத்திருக்கின்ற இதர சமயச் செயற்பாடுகளிலும் ஒரளவிற்குச் செல்வாக்குச் செலுத்தி நிற்பது நுணுகியாராய்வோர்க்குப் புலனாவதொன்றாகும். பௌத்தமும் சைவமும் பழமை கொண்ட சமயங்களாக விளங்குகின்ற போதிலும் அதனைப் பேணுகின்ற மக்களின் நெருக்கமானது ஒரு சமயத்தின் சடங்காசாரங்களையோ அல்லது நம்பிக்கைகளையோ மற்றச் சமயமானது காலவோட்டத்தில் தம்முடன் இணைத்துக் கொள்வது சாத்தியம் என்பதற்கு இலங்கையில் நிலவும் தன்மையை உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம். பௌத்த சமயமானது பொதுவில் சடங்காசாரங்களை ஏற்பதில்லை என்பது பாலி மூலத்திலிருந்து பெறப்படவல்லது. இந்து சமூகத்தில் நிலவும் தெய்வவழிபாட்டினை இவர்கள் வெளிப்படையாக எதிர்த்து நிற்பர். பௌத்த நூல்களின் கருத்துக்களுக்கு எதிராக அன்றாட வாழ்வில் பௌத்தமானது சடங்கா சாரங்களையும் கிரியைகளையும் ஏற்று நிற்பது காணலாம். இந்தக் கிரியைகளை பின்வருமாறு வகுத்து நோக்கலாம். உத்தியோக பூர்வமாக ஏற்கப்பட்ட சடங்குகள். இது பௌத்த பிக்குகள் ஆற்றும் பூஜை, பிரீத் ஓதல், போன்ற சடங்குகளை குறிப்பதாகும். இரண்டாவதாக பௌத்த தத்துவத்தில் சுட்டப்படாவிடினும் பிக்குகளினால் நிராகரிக்கப்படாதவையாகும். இங்கு இந்து மதத்தில் உள்ள விஷ்ணு, லக்சுமி, சரஸ்வதி, கணபதி, முருகன் ஆகிய கடவுளரை வழிபடுவதனைத் தடை சொல்லாத தன்மையைக் குறிப்பிடலாம். இன்றைய காலத்தில் இவ்வாறான வழிபாட்டு நிலைகளுடன் தீ மிதித்தல், காவடி எடுத்தல், கரகம் போன்ற இந்து

UNIVERSITY OF JAFFNA LIBRARY PERIODICALS

சமயாசாரங்கள் பெரிதும் பௌத்தர் களால் பேணப்படுவது குறிப்பிடத் தக்கது. கதிர்காம ஆலயத்தின் விழாக் களை நோக்குகின்றபோது அது பெரி தும் பௌத்தர்களின் வழிபாட்டிற்குரிய தலமாக மாறிவிட்டமை பல ஆராய்ச்சி யாளர்களால் சுட்டப்படும் வகையில் விளங்குவது இன்று காணலாம். மேலும் சமகாலத்தில் சைவ ஆலயங்களில் பல பௌத்தர்கள் வழிபடுவதும் நேர்த்தி வைத்து நிறைவேற்றுவதும் சாதாரண நிகழ்வுகளாக விளங்குவது இங்கு காணலாம். அத்துடன் பௌத்தத்தின் படி சோதிடவியல் ஏற்புடையதல்ல. ஆனால் இன்று பௌத்த குருவானவர் களே சோதிடம் பார்க்க முனைவது இந்து சமயச் செல்வாக்கின் வெளிப்பா டெனலாம்.[19]

பௌத்தத்தின் செல்வாக் கினைப் போல கிறிஸ்தவமும் சிற்சில செல்வாக்கினைச் சைவப் பண்பாட்டி னின்று பெற்றுக் கொள்வது காணலாம். சைவசமய கோவில்களில் நிகழும் வருடாந்த உற்சவ விழாக்கள் போலக் கிறிஸ்தவர்களும் பத்து நாட்கள் அல்லது கூடிக் குறைந்த நாட்களைக் கொண்ட உற்சவ விழாக்களை நடாத்து கின்ற முறைமை சைவ சமயத்தின் தாக்கத்தின் விளைவால் சமீப காலங் களில் எழுந்ததெனக் கூறலாம். இத் தன்மை இந்தியாவிலும் நடைபெற்று வருவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். சமய நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் இளைக் கட்டுவது போன்ற கிராமிய மக்களின் நம்பிக்கைச் சடங்குகளும் சில கிறிஸ் தவ ஆலயங்களில் அமைவது குறிப் பிடத்தக்கதாகும். சைவ சமயத்தின் தாக்கம் போல அண்மித்து வாழும் சமயங்களின் நல்ல சில இயல்புகளும் சைவத்தில் செல்வாக்குச் செலுத்தியி ருக்கிற தென்பதை நுணுகி ஆராய்ந் தோர்க்குப் புலனாகும். இஸ்லாமியர் தமது இறுக்கமான நடைமுறைகளைப் பெரிதும் கைக்கொள்வதனால் இதர சமயத்தின் செல்வாக்கு குறைந்த அளவிலேயே அவர்களைப் பாதிப்ப தாக அமையும் எனலாம். சகோதரத்து வம் பற்றிப் பேசும் இஸ்லாமும் பிறர் நலம் பேணும் கிறிஸ்தவமும் உலக நாகரிகத்திற்கு மானிடத்தின் சிறப்பு நிலையை எடுத்துரைத்தன வெனலாம். இவ் வியல்புகள் சைவம் சார்ந்த வாழ்வியல் போக்கிலும் ஓரளவு செல்வாக்கினைச் செலுத்தியிருந்தன என்பது மறுப்பதற் கில்லை. தனிமனித ஈடேற்றத்திற்கு வழிகாட்டுவதா யமைந்த சமய வாழ்வான்து பொது நலச் சேவையினாலும் உயர்வடைய லாம் எனும் வகையில் சிறப்பு நிலை பெற்றமை காணலாம். சமகாலச் செல்நெறியிலும் சமயம் சார்ந்த சிந்தனைகள் காத்திரமானவகையில் வளர்ச்சி கண்டு மேன்மை கொண்ட தெனலாம்.

அடிக்குறிப்புக்கள்

01. Stert, David (1983) Religious Studies, Made simple book, London p. 131
02. Ross, Nancy Wilson (1973) Hinduism Buddhism Zen, Faber & faber, London. p.33
03. Biswal, B (1988) Cult of Siva, Punthi Pustak, Calcutta. pp.31 -32
04. Chakaravarthi, M (1986) The Concept of Rudra Siva through the ages, Motilal Banarsidass. Delhi p. 21
05. தேவசேனாதிபதி.வ.ஆ (1981) சைவசித்தாந்தத்தின் அடிப்படைகள், டாக்டர் இராதாகிருஷ்ணன் மெய்யுணர்வு மேல்நிலைக் கல்வி நிறுவனம், சென்னைப்பல்கலைக்கழகம் ப.2
06. ஞானகுமாரன். நா (1994) நயன்தரும் சைவசித்தாந்தம், நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ், சென்னை பக். 5 - 8
07. மணிமேகலை 27 - 86,87ம் பாடல்கள்
08. சிலப்பதிகாரம் ஊர்காண் காதை 7
09. வடிவேல்; திருக்கோணாமலை மாவட்டத் திருத்தலங்கள்
10. ஞானகுமாரன். நா. (1994) சைவசித்தாந்தத் தெளிவு. செல்வம் வெளியீடு. இலங்கை , ப.11
11. Margaret Stutley, (1985) Hinduism, the aguaraian press London p.110
12. Dunuvila, R. (1985) Saiva Siddhanta Theology, Motilal Banarsidass, Delhi. p.27
13. ஞானகுமாரன்.நா (1994) நயன்தரும் சைவசித்தாந்தம், நியூசெஞ்சரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, ப.23
14. Gnanakumaran, N (1995) An Analysis on Sects of Saivism, Lady Ramanathan Memorial Lecture University of Jaffna, p. 9
15. Tattuvalinga Tevar, Tattuvanijanupo kasaram, Verse 207
16. ஞானகுமாரன்.நா (1999) "வடமராட்சியில் சைவசமயம்", பருத்தித் துறை பிரதேச மலர், உள்ளூராட்சித் திணைக்கழகம், யாழ்ப்பாணம் பக். 158 - 163.
17. ஞானகுமாரன். நா (1999) பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளையின் சமய தத்துவ நோக்கு, யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக வெள்ளிவிழாக் கருத்தரங்குக் கட்டுரைகள். யாழ்ப்பாணம். ப.190
18 கனகரத்தினம். இரா.வை (1985)ஈழநாட்டிற் புராண படனச் செல்வாக்கு, புவனேஸ்வரி அம்பாள், ப.29
19. Richard Gombrich (1988), Buddhism Transformed, Religious changes in Srilanka Princton University press, U.S.A p 327